

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IV Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Dariusz Śliwiński

Protokolant: prot. sąd. N. K.

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2015 roku

sprawy **M. F.**

obwinionego z art. 92 a kw.

na skutek apelacji, wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Pile

z dnia 30.09.2014 roku sygn. akt II W 376/14

Uchyła zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Pile do ponownego rozpoznania.

D. Ś.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 30 września 2014 r. Sąd Rejonowy w Pile II Wydział Karny w sprawie sygn. akt II W 376/14 uznał obwinionego M. F. (F.) za winnego tego, że w dniu

25 lutego 2014 r. około godziny 13:20, w P. na ALEI (...), kierując samochodem osobowym marki F. (...), nr rej. (...) przekroczył dozwoloną prędkość o 42 km/h, tj. jechał z prędkością 92 km/h, tj. o czyn z art. 92a kw i za to na podstawie art. 92a kw wymierzył mu karę grzywny w wysokości 300 (trzystu) złotych.

O kosztach postępowania sąd orzekł na podstawie art. 118 § 1 kpw zasądając od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 100 złotych tytułem zryczałtowanych wydatków w sprawach o wykroczenia, a na podstawie art. 1 i 3 ust. 1 i art. 21 pkt 2 ustawy z 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych wymierzył obwinionemu opłatę w wysokości 30 złotych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obwiniony w dniu 7 października 2014 r. zaskarżając go w całości, zarzucając mu naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. nie uwzględnienie przepisów Rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 listopada 2007 r. Na rozprawie apelacyjnej w dniu 12 stycznia 2014 r. obwiniony sprecyzował wnioski apelacji wnosząc o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Na wstępie należy zaznaczyć, że pomimo, iż doszło w niniejszej sprawie do uchylenia wyroku apelacja wywiedziona przez obwinionego w zakresie stawianych zaskarżonemu orzeczeniu zarzutów na uwzględnienie nie zasługuje.

Obwiniony opiera swoją apelację na wniosku o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania uzasadniając zarazem ten wniosek koniecznością przesłuchania świadka K. S. i zadania mu przez obwinionego pytań dotyczących okoliczności dokonywanego w dniu zdarzenia pomiaru prędkości oraz posiadanych przez niego kwalifikacji do jego przeprowadzania. Kierunek apelacji obligował Sąd Odwoławczy do skontrolowania prawidłowości

przeprowadzonego w niniejszej sprawie postępowania dowodowego i jedynie w tym zakresie Sąd ocenia apelację jako zasadną.

Z treści wywiedzionego środka odwoławczego wynika, że skarżący nie zgadza się z ustaleniami dotyczącymi prawidłowości przeprowadzenia przez funkcjonariusza policji K. S. pomiaru prędkości samochodu marki F. (...) o nr rej. (...), którym poruszał się obwiniony M. F. w dniu 25 lutego 2014 r. Tymczasem, zdaniem Sądu Odwoławczego,

Sąd Odwoławczy - uznając w pełni wagę realizowania na gruncie każdego etapu postępowania karnego (jak i postępowania w sprawach o wykroczenie) kluczowej dla jego rzetelności - zasady bezpośredniości - był zobowiązany do uznania prawa obwinionego do żądania umożliwienia mu udziału w bezpośrednim przesłuchaniu świadka na rozprawie, a co za tym idzie zadawania pytań. Należy podkreślić, iż Sąd Odwoławczy uznał to za celowe pomimo nie wyrażenia przez obwinionego na rozprawie w dniu 30 września 2014 r. sprzeciwu co do odczytania zeznań świadka K. S. - z uwagi na konieczność dążenia do pełnego urzeczywistnienia prawa do obrony obwinionego (art. 6 kpk w zw. z art. 8 kpw) zwłaszcza, iż przesłuchanie tego świadka ma kluczowe znaczenie dla odpowiedzialności obwinionego. Ponadto, według Sądu Odwoławczego oparcie orzeczenia przez Sąd meriti właściwie na dowodach pośrednich mogło doprowadzić do naruszenia - oprócz zasady prawa do obrony - także kilku innych fundamentalnych zasad procesowych – zasady prawdy materialnej oraz zasady jawności wewnętrznej.

Podsumowując, Sąd Odwoławczy będąc zobowiązanym do kontrolowania pełnego urzeczywistnienia zasad procesowych uznał za konieczne przeprowadzenie przewodu sądowego przez Sąd I instancji ponownie, a zwłaszcza dowodu z zeznań świadka bezpośrednio na rozprawie głównej, tak by obwiniony mógł w pełni zrealizować swoje prawo do obrony poprzez zadawanie pytań świadkowi. Nadto, z uwagi na rolę przypisywaną wyżej wskazanym zasadom procesowym w prawie karnym procesowym, uchybienie im bądź choćby zagrożenie uchybieniem uznał za istotne w stopniu powodującym konieczność uchylenia wyroku w niniejszej sprawie.

W związku z powyższym Sąd Okręgowy na mocy art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Pile do ponownego rozpoznania.

SSO Dariusz Śliwiński